

XLII.

Betænkning

over

Forslag til Beslutning i Anledning af en paatænkt Overenskomst mellem Staten og Kjøbenhavns Kommune.

(Udgiven af Folketingets Udvalg den 14de Marts 1893.)

Udvalget har delt sig i et Flertal og to Mindretal.

Flertallet (Clausen, Dalsgaard, L. Dinesen, Hammerich, H. Holm, N. S. Larsen, Dusen, S. Scavenius, Andr. Sørensen, og Wassard) har, helt bortset fra de Statsbygninger, som det foreliggende Forslag forudsætter opført paa forskellige af de omhandlede Grunde, været enigt om, at det vilde være heldigt baade for Staten og for Kjøbenhavns Kommune, om det bestaaende Fællesskab angaaende Blegdams-, Nørre- og Østerfælled kunde hæves paa en for begge Parter tilfredsstillende Maade. Man har imidlertid ment, at den foreslaede Overenskomst burde ændres i forskellig Retning, hvorved den — uden at træde Kommunens Interesse for nær — blev mere acceptabel for Staten.

Man er nemlig gaaet ud fra, at naar Kommunen fik sine Forder til fri Raadighed, burde Statens Ejendomsret over de Arealer, den erholder, ikke være indskrænket i den Grad som foreslaaet. Begge Parter burde saa nogenlunde stilles lige. Naar man alligevel indstiller, at der paa de i Forslaget under a., b., c. og f. nævnte Arealer i et Tidrum af 35 Aar bør hvile den Servitut, at der paa dem kun maa opføres Bygninger, der tjene til Fjldestjørelse af Statsjemed, har man ment, at dette er

en Smødekommen over for Kjøbenhavns Kommune, som Staten kan vise uden der ved at bringe noget særligt Offer, da der i den nærmeste Fremtid alligevel neppe vil blive Tale om Bortsalg af nogen af disse Forder.

Endvidere indstiller Flertallet, at der gives Kommunen en Forkøbsret til ovennævnte Arealer, hvis Staten efter de 35 Aars Forløb skulde ønske at afhænde nogen Del af samme. Man anerkender herved Berettigelsen i Kommunens Ønske om at kunne sikre sig passende Friluftsplasser, hvilket Ønske har været væsentligt bestemmende med Hensyn til det stillede Krav om Servitutter. Det bliver imidlertid herefter Kommunen, som maa udlægge Friluftsplasserne, mens dette i Forslaget var paalagt Staten.

Angaaende den Del af Kristianshavns Fælled, som Kommunen overdrager til Staten, har man ment, at den ny Bebyggelseservitut burde staa og falde sammen med den Arealen nu paahvilende Demarkationservitut. Derved staaer det i Statens Magt at ophæve Servituten, naar den ønsker det. — Endvidere henvises til Endringsforslag Nr. 1, hvori man foreslaar omhandlede Areal forøget med den Øst for samme liggende Strandjord.